فرانسه با ویرا و آنری بهتر نفس می کشد ۲۴

انگلستان زشت ۲۵

ورزش

گریه نکن، آواز بخوان ۲۵

زیدان نباز ۲۶

عکس: میلاد پیامی، شرق

دادکان از فدراسیون رفت

تسویه حساب در سئول

خیابان سئول، کوچه دوازدهم شرقی. کوچه پر از اتومبیل های پارک شده است و آنهایی که دیر رسیده اند مجبورند اتومبیل شان را در کوچه های دیگر رها کنند. در فدراسیون بسته است و یک نفر پشت در ایستاده تا کسی بی هماهنگی داخل نشود. تمام اتاق های فدراسیون خالی است و همه هجوم آورده اند به طبقه اول، جایی که مراسم خداحافظی محمد دادکان برقرار است. در که باز می شود گرمای سالن کنفرانس همراه با دم تن های عرق کرده بیرون می زند. توی سالن همه چشم دوخته اند به دادکان که وسط یک میز و روبه روی همه نشسته است. در کنارش محمد شریعتمداری وزیر پیشین اقتصاد و دارایی و علی اکبر عرفانیان دانشور نشسته اند. روی دیوار جانبی یک عکس بزرگ از روزهای خوش دادکان به چشم می آید روزی که مدال لیاقت را از دست خاتمی دریافت کرد، اما امروز روز وداع است. روز وداع با طبقه چهارم ساختمان فدراسیون فوتبال همانجایی که با نظر شخص دادکان تزئین شد. حرف های دادکان خیلی زود جدی می شود و تیرهای پرتاب شده به سمت سازمان تربیت بدنی می رود. زخم چرکین بالاخره سر باز می کند و عمق اختلافات فدراسیون و سازمان تربیت بدنی آشکار می شود. روی صندلی ها چشم های آشنایی در انتظار هستند. رنه سیموئز حرف های دادکان، پهلوان، دانشور و شریعتمداری را کم و بیش از زبان مترجمش می شنود و پیداست که نسبت به آینده کمی نگرانی دارد. درست است که قرارداد محکمی با فدراسیون بسته اما تغییرات در فدراسیون فوتبال دامنه وسیعی دارد و ممکن است خیلی از مسائل مورد بازنگری قرار بگیرد. در کنار او مدیران بعضی از باشگاه ها از جمله قریب، قلعه نویی و بسیاری از پیشکسوتان هم حضور دارند. قبل از همه پهلوان میکروفن را در دست گرفت. دبیرکل فدراسیون فوتبال که حالا دیگر این سمت را ندارد، گفت: دادکان از حدود پنج ماه قبل زمانی که مجمع سازمان تربیت بدنی در روز ۲۳ بهمن ۸۴ برگزار شد، اعلام کرد که بعد از جام جهانی از فدراسیون فوتبال خواهد رفت و از زمانی که وی سمت نایب رئیسی فدراسیون فوتبال و همچنین مسئولیت مستقیم اداره فدراسیون را بر دوش داشت، تلاش های ارزنده ای در فوتبال کشور انجام داد و همواره منشاء خیر برای ورزش کشور بوده است و همه کسانی که با وی در تماس بوده اند، شهادت می دهند که دادکان هیچ گاه برای منافع شخصی خود قدمی برنداشت و امروز بنا بر تشخیص خود از این مسئولیت کنار می رود. وی افزود: همه ما چه باشیم و چه نباشیم عضوی از خانواده فوتبال هستیم و برای اعتلای ورزش کشور تلاش می کنیم. دادکان نیز به رغم موانع و محدودیت هایی که برای اجرایی کردن برنامه هایش داشت، تلاش بسیاری انجام داد و موفقیت های بسیاری را نیز کسب کرد. پس از سخنان پهلوان، علی اکبر دانشور معاون فدراسیون فوتبال در سخنانی گفت: بنده افتخار بیست و سه سال حضور در فدراسیون فوتبال را داشته ام و در این سال ها روزهای خوب و سختی را پشت سر گذاشته ایم اما همواره لطف خداوند سبب پیشرفت فوتبال کشور شد. وی افزود: بنیان کار اساسی در فدراسیون فوتبال از زمان ریاست صفایی فراهانی گذاشته شد و پس از وی دکتر دادکان که خود عضوی از خانواده فوتبال و ورزش کشور بود بر مسند ریاست فدراسیون فوتبال قرارگرفت. او کسی بود که در حضور ده ساله اش در دفاع پرسپولیس حتی یک کارت زرد هم دریافت نکرد و همواره در مدیریت وی اخلاق حرف نخست را می زد. دانشور اظهار داشت: همین که پرچم کشورمان در میان سی و دو تیم برتر فوتبال جهان به اهتزاز در می آید، خود افتخاری بزرگ است. همین ساختمان (ساختمان فدراسیون فوتبال) آبروی فوتبال ایران است و مسئولان فیفا که به تهران آمده بودند، گفتند که این ساختمان بسیار آبرومندتر از ساختمان فدراسیون بین المللی فوتبال است. وی به اعلام استعفای دادکان پس از دیدار برابر بحرین اشاره کرد و گفت: پس از این بازی دادکان اعلام کرد که خسته شده و می خواهد از فدراسیون فوتبال کنار برود و از آن تاریخ یازده ماه گذشته است. در این دوره چهار ساله مهم ترین نکته اتحاد همه اعضا برای افتخارآفرینی در فوتبال کشورمان بوده است.

پس از پایان سخنان معاون فدراسیون فوتبال، دکتر دادکان با تشکر از همه اعضای هیات رئیسه فدراسیون فوتبال و کارمندان این فدراسیون گفت: همیشه به یاری خدا حرف زده ام و زندگی کرده ام. زمانی که دانشجو بودم همیشه بهترین بودم و مقاله من بهترین مقاله فیفا شد. در ورزش هم خودتان می دانید که ده سال بازی کردن و نگرفتن کارت زرد بسیار سخت است اما، من موفق به این کار شدم اما، متاسفانه در دوران ریاستم در فدراسیون فوتبال با یک معضل دست به گریبان بودم و آن این بود که می گفتند دادکان تندخو است. وی به امکانات فدراسیون فوتبال پیش از حضورش در پست ریاست اشاره کرد و گفت: زمانی که ما آمدیم فدراسیون فوتبال دو اتاق داشت با دو خط تلفن و در زمان ریاست صفایی فراهانی فدراسیون فوتبال از آن حالت خارج شد و خوشحالم که این فدراسیون فعلی برای فوتبال ایران یادگار خواهد ماند. همچنین موفق شدیم دو باشگاه پرسپولیس و استقلال را پس از بیست و شش سال صاحب ساختمان کنیم. دادکان به خودکفایی فدراسیون فوتبال از نظر مالی اشاره کرد و گفت: در طول این چهار سال از هیچ سازمانی نه یک ریال، بلکه حتی یک قران هم دریافت نکردیم و موفق شدیم فوتبال کشور را به لحاظ مالی غنی کنیم. به لحاظ فکری هم به هیچ سازمان دولتی و غیردولتی وابسته نبودیم. تلاش کردیم هر چند که اشکالاتی وجود داشت اما، در نهایت سلامت کار کنیم. در این چهار سال نزدیک پنج یا شش بار به مجلس رفتم و ده بار نیز دادگاه مرا برای ارائه توضیحات دعوت کرد؛ اما، هیچ گاه اجازه ندادیم تیمی غیرقانونی به لیگ برتر صعود کند و تیم دیگر به دسته پایین تر سقوط کند. دادکان ادامه داد: بخشی از زمان ریاستم در فدراسیون فوتبال به حضور هاشمی طبا و مهرعلیزاده در ریاست سازمان تربیت بدنی بازمی گردد. از آنها به دلیل تحمل من تشکر می کنم. وی با انتقاد از مسئولان فعلی سازمان تربیت بدنی گفت: از زمانی که علی آبادی رئیس سازمان تربیت بدنی شد، همان موقع می خواستم از فدراسیون فوتبال جدا شوم اما دیدم این کاروان را به اینجا رسانده ایم حیف است رها شود، بنابراین تصمیم گرفتم که پس از جام جهانی از فدراسیون فوتبال کنار بروم. شخصیت من به گونه ای است که به مافوق خود احترام می گذارم اما، هیچ گاه نخواستم بگویم ماست سفید، سیاه است. دادکان افزود: هرچند اگر می خواستم این گونه بگویم، هم اکنون به غیر از ریاست یک فدراسیون سرپرستی فدراسیون دیگر را بر عهده داشتم. مسئولان سازمان تربیت بدنی وقاهت را به جایی رسانده بودند که می گفتند بگو ماست سفید، سیاه است. آنها از من خواستند که اعضای هیات رئیسه را عوض کنم. من این مسئله را نپذیرفتم. از من خواستند، دانشور، درودگر و زمان آبادی را کنار بگذارم اما، قبول نکردم. آنها همچنین درخواست تغییر برانکو را داشتند که من با این مسئله نیز موافقت نکردم. این چنین شد که مشکلاتی بین ما ایجاد شد. من سرباز این مملکتم و قبل از این که انقلاب بشود به این انقلاب عشق می ورزیدم. من عضوی از این مملکت و نظام هستم و اگر سرم را هم جدا کنند به این نظام خدمت می کنم. دادکان ادامه داد: سازمان تربیت بدنی تاکید کرده بود که رئیس جمهور برای حضور تیم ملی در جام جهانی برنامه می خواهد. نگرش مسئولان سازمان این بود که تیم ملی به جای اردوی سوئیس به اردبیل برود و به جای بازی کردن با تیم کرواسی با تیم های رفسنجان و دلیجان بازی کنیم. آیا ما با این امید می خواهیم ورزش کشور را جلو ببریم. اجازه ندهید فوتبال از ورزش حذف شود اما، مسئولان فعلی این ورزش می خواهند ورزش را کوچک کنند. وی افزود: از من انقلابی تر هیچ کس نیست، اگر هست بگویید. شما تنها نام معاون رئیس جمهور را یدک می کشید، یکی در مجلس بلند شود و بگوید علی آبادی با چه پیشینه و تحصیلاتی به ورزش آمده است. هر کس که در این ورزش می آید باید هنر ورزش کردن داشته باشد. آدم های کوچک در ورزش کشور در حال تصمیم گیری هستند. من دانشیار دانشگاه هستم البته اگر این آقایان توطئه نکنند و من را از دانشگاه بیرون نکنند. هر چند که اگر این کار را هم بکنند در نهایت راننده تاکسی خواهم شد و هر مسافری که کنارم بنشیند این داستان را برای آنها تعریف می کنم. دادکان تصریح کرد: نباید بگذاریم واقعیت های ورزش از بین برود، این حلقه ای که رئیس جمهور مال ماست و من معاون رئیس جمهور هستم درست نیست. شما نه مال ورزش هستید و نه مدیر ورزشی. البته خود ما دانشگاهی ها هم باعث ایجاد مشکل هستیم. متاسفانه مسئولان کمیته ملی المپیک میز قدرت را گرفته اند و برای از دست ندادن آن هر کاری می کنند. خیبری با سیزده رئیس فدراسیون کار کرده، اما بگوید در این مدت چه ثمره ای برای ورزش کشور داشته است. او حتی نمی تواند اتاق سه در چهاری را مدیریت کند. وی درباره انتقاداتی که از فدراسیون فوتبال برای انجام نگرفتن کارهای فرهنگی در طول رقابت های جام جهانی مطرح شد، گفت: ما نه پولی در این باره گرفته ایم و نه کاری کرده ایم و این پول هایی که گرفته شده هیچ کدام به فدراسیون فوتبال مربوط نیست. دادکان ادامه داد: ما در جام جهانی می بازیم و سازمان تربیت بدنی معذرت می خواهد، شما از طرف خودتان برای کارهایی که انجام داده اید، معذرت بخواهید. شش ماه است که شما برای فوتبال مشکل ایجاد می کنید. وی به بدهی های باشگاه پرسپولیس و استقلال به فدراسیون فوتبال اشاره کرد و گفت: باشگاه پرسپولیس ۴۹۶ میلیون تومان به فدراسیون بدهی دارد اما، مسئولان این باشگاه می گویند بدهی به فدراسیون نداریم. چون برخی رسانه ها با فدراسیون مشکل دارند، صحبت های مسئولان پرسپولیس را منعکس می کنند. باشگاه استقلال هم ۱۰۰ میلیون تومان به فدراسیون بدهی دارد و اگر این دو باشگاه با فدراسیون تسویه حساب نکنند، سازمان لیگ برتر به این دو تیم اجازه حضور در لیگ سال آینده را نخواهد داد. دادکان به هدیه شش میلیون فرانکی فیفا به تیم های راه یافته به جام جهانی اشاره کرد و گفت: از این شش میلیون فرانک که معادل پنج میلیارد تومان می شود، یک میلیارد برای حضور تیم در جام جهانی و یک میلیارد هم برای تدارک تیم خرج کردیم و سه میلیارد و دویست میلیون تومان مانده در حساب فدراسیون باید به صورت مساوی بین بازیکنان و اعضای فدراسیون فوتبال تقسیم شود. وی افزود: برای رئیس بعدی فدراسیون فوتبال آرزوی موفقیت دارم و امیدوارم وی با نگرش سالمی به فوتبال کشور وارد شود.

هم اکنون که سازمان تربیت بدنی، کمیته ملی المپیک و مطبوعات در یک سو قرار دارند، امیدوارم رئیس بعدی بتواند موفق شود. دادکان ادامه داد: زمانی که در آلمان بودیم، برای اهدای فرش به ملاقات بلاتر رفتیم و به بلاتر گفتم که برای این شایعاتی که علیه تیم ایران مطرح شده مصاحبه ای انجام بدهد که او نیز این کار را انجام داد. در روز بازی با مکزیک من کنار او نشسته بودم و او به ما گفت که آیا شما مشکلی در آلمان ندارید که من گفتم خیر و بلاتر گفت شما بروید و داخل کشورتان را درست کنید. نامه هایی علیه فدراسیون فوتبال ایران از داخل کشور شما به فیفا ارسال شده است. بعد از صحبت های تند و تیز دادکان محمد شریعتمداری سعی کرد با حرف هایش کمی اوضاع را تلطیف کند. عضو هیات رئیسه فدراسیون فوتبال در سخنرانی کوتاهی گفت: هدف ما و دادکان اعتلای نظام جمهوری اسلامی است، اما ضمن پذیرش برخی کاستی ها در هیات رئیسه فدراسیون فوتبال موفقیت های بسیاری نیز حاصل شد. این انتظار بحقی نبود که می خواستیم تیم ملی به دور دوم جام جهانی صعود کند. محمد شریعتمداری افزود: من به عنوان عضوی از هیات رئیسه فدراسیون به اینجا آمده ام که از تلاش های دکتر دادکان در این چهار سال تشکر کنم. انصاف را باید رعایت کرد. به رغم همه خوبی هایی که بوده، اما انتقادهایی نیز بر هیات رئیسه فدراسیون وارد است و باید این انتقادات را پذیرفت. چرا که در کشوری با خصوصیت های مردم سالاری دینی باید اجازه دهیم که نقد شویم. وی افزود: می دانم که فشارهای بسیاری بر دادکان وارد شده است، اما من بعضی از صحبت هایی که از طرف دادکان در این جلسه مطرح شد را نه در شأن ایشان می دانم نه در شأن جلسه. در دولت های قبلی هم اینچنین بوده و روسای جمهور اشخاصی را در پست سازمان تربیت بدنی می گذاشتند که امین آنها باشند. آقای دادکان شما هم باید برای موفقیت علی آبادی دعا کنید. اگر کسی خارج از ادب صحبت کرده، باید با ادب جواب آنها را بدهیم. شریعتمداری، دادکان را مدیری لایق و شایسته خواند و افزود: درست است که دادکان دیگر اختیار فدراسیون را ندارد اما او همچنان در فوتبال مسئولیت دارد. شاید ما هم از هیات رئیسه جدا شویم، اما مسئولیت همچنان بر دوشمان باقی است. پس از صحبت های شریعتمداری، دادکان مجدداً گفت: گفته های شریعتمداری همواره برای من درس است اما، آیا زمانی که از وزارت صنایع رفتید به شما توهین شد؟ اما برخی آقایان به ما توهین کردند، آیا ما نباید پاسخ آنها را بدهیم که شریعتمداری در جواب گفت: چرا شما می توانید پاسخ دهید. پس از پایان صحبت های دادکان، محمد پهلوان با اعلام استعفای خود گفت: سعی کردم در مدت فعالیتم در فدراسیون فوتبال صادقانه برای فوتبال کارکنم و امیدوارم که مدیران آینده فدراسیون نیز موفق باشند. پس از صحبت های پهلوان و دانشور از دادکان تقدیر شد و عملاً دوره ریاست وی به پایان رسید. دادکان البته پس از پایان رسمی مراسم دوباره در جمع خبرنگاران حرف های کوتاهی زد که شنیدن آنها جالب است. محمد دادکان گفت: حضور در جام جهانی افتخاری بزرگ بود، اما همواره در قبال مردم خود شرمنده ایم، هر چند که حضور در جام جهانی افتخاری بزرگ است. من برای رئیس بعدی فدراسیون فوتبال آرزوی موفقیت می کنم. هر چند چه خوب است کسی که می آید هنر این کار را داشته باشد. علی آبادی و سعیدلو اعلام کرده بودند که اگر تیم ایران قهرمان جام جهانی هم بشود، دادکان را برکنار می کنیم. وی در پاسخ به این سئوال که فیفا در قبال دخالت سازمان دولتی در امور فدراسیون فوتبال ایران چه تصمیمی خواهد گرفت گفت: نمی دانم فیفا چه تصمیمی را اتخاذ خواهد کرد، اما زمانی که در آلمان بودیم چند روزنامه این کشور نوشتند که مسئولان سازمان تربیت بدنی ایران با مسئولان فدراسیون فوتبال ایران تسویه حساب کردند. نمی دانم فیفا چه تصمیمی می گیرد اما، امیدوارم هر تصمیمی گرفته می شود به سود فوتبال ایران باشد. دادکان درباره شایعه درگیری بازیکنان تیم ملی در اردوی آلمان گفت: اردوی طولانی مدت بازیکنان را خسته می کند و شما دیدید که این اتفاق در اردوی فرانسه نیز رخ داد اما، هیچ بی احترامی ای در اردوی تیم ملی ایران به وجود نیامد.

■■■

نیم ساعت بعد در کوچه دوازدهم شرقی می شود یکی دو جای پارک مناسب و زیر سایه درخت پیدا کرد. فدراسیون به زودی با سرپرست موقت اداره خواهد شد و حالا باید دید که چه کسی این مسئولیت سخت و این بار گران را بر دوش خواهد کشید. سازمان تربیت بدنی پیش از این اعلام کرده بود که کیومرث هاشمی سرپرست موقت خواهد بود اما با توجه به مشغله فراوان وی در سازمان و کار سنگین فدراسیون بعید است که این انتخاب به نتیجه مناسبی برسد. فدراسیون از فردا خالی است و حتی از تابلوی تبلیغاتی ایرانول روی پشت بام هم خبری نیست.

در همین زمینه

بیانیه کمیسیون فرهنگی مجلس

در جلسه دیروز کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی با محوریت گزارش امیررضا خادم در مورد بررسی نتایج تیم ملی ایران در جام جهانی، مقرر شد که بیانیه نهایی کمیسیون فرهنگی روز سه شنبه (امروز) در مورد وقایع اخیر فوتبال صادر شود. در این جلسه کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی گزارش امیررضا خادم رئیس کمیته تربیت بدنی خانه ملت که در آلمان از نزدیک تحولات و وقایع تیم ملی را مشاهده کرده بود به نمایندگان خانه ملت و عضو فراکسیون ورزش ارائه شد. در ادامه این جلسه که به مدت دو ساعت به طول انجامید نمایندگان مجلس نظرات خود را در مورد تیم ملی فوتبال بیان کردند. در جلسه امروز کمیسیون فرهنگی مجلس نمایندگان انتقادات بسیار زیادی را متوجه مجموعه فدراسیون فوتبال، سازمان ورزش و برخی از بازیکنان تیم ملی کردند. در بیانیه کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی مقصر اصلی وقایع و رویدادهای اخیر و نتایج تیم ملی فوتبال فدراسیون خواهد بود و همچنین سازمان تربیت بدنی و برخی از بازیکنان تیم ملی هم مقصر شناخته می شوند.

در همین زمینه

علی آبادی: قصد ایجاد آرامش داریم

معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان تربیت بدنی گفت: با انتخاب سرپرست برای فدراسیون فوتبال قصد داریم فضا را آرام کرده و در زمان مناسب و در شرایطی ایده آل انتخابات را برگزار کنیم. به گزارش خبرگزاری فارس محمد علی آبادی در حاشیه دیدار سران سه قوه اظهار داشت: در فرصت مناسب باید جلسات کارشناسی برگزار شود و در آن اتفاقاتی که پیش از حضور در جام جهانی و هنگام این رقابت ها به وقوع پیوست به صورت عادلانه و عاقلانه بررسی شود. وی در پاسخ به این سئوال که رئیس آینده فدراسیون از افراد سیاسی یا قشر ورزشی خواهد بود عنوان کرد: فدراسیون فوتبال نیز مانند سایر فدراسیون ها دارای مجمعی است که آن مجمع وظیفه انتخاب رئیس را برعهده دارد. وظیفه سازمان در این بین تنها نظارت بر برگزاری انتخاباتی سالم و صحیح است و نقشی بیش از این ندارد.

دقیقه صفر

از زابلستان تا فردریش هافن

صمد طالقانی

گل محمد نصرتی ما را به جام جهانی رساند. آن شب جشنی برپا بود به بزرگی ایران. نتایج قرعه کشی دور نهایی مسابقات به گواه لبخند از روی رضایت مسئولین حاضر در مراسم برای ایران رضایتبخش بود. برای برنامه ریزی کمی دیر بود ولی طرح یک برنامه کوتاه مدت از همان تاریخ هم غنیمت بود. برانکو پکیجی برای آماده سازی تیم ارائه کرد. بالطبع علاوه بر پیش بینی اردوهای متعدد باید به فکر انجام بازی های تدارکاتی متناسب با ساختار گروه و رقبا نیز بود. به خاطر مسائل سیاسی پیشنهاد انجام بازی های دوستانه یکی پس از دیگری رد می شود. از مذاکره با تیم های طراز اول طرفی نمی بندیم. دلیل رد پیشنهادها کاملاً سیاسی است. مردم و مسئولین گلایه دارند که فوتبال چه ارتباطی به سیاست دارد و مفسران، بازی های کثیف سیاسی را محکوم می کنند.

چه فراموشکاریم ما ایرانیان که با پاک کردن حافظه یک ساله بدون در نظر گرفتن پیشینه این تیم به مسائلی نظیر بازی دادن علی دایی و ابراهیم میرزاپور می پردازیم و می گوییم برانکو ترسو است و بی اراده. افشاگران خیرخواه تیم ملی! در برنامه های تحلیلی تلویزیون (بعد از انجام سه مسابقه) چنان شگفت زده مان می کنند که با خود می گوییم: بر سر یارهای دوازدهم تیم ما ظرف این دو هفته چه آمده که اکنون صریح تر از سوبل و مورینیو و لیت بارسکی بر باقی مانده این آوار کلنگ می زنند. جناب آقای یحیی زاده به نمایندگی از مجلس شورای اسلامی و توسط امیررضا خادم بسته پیشنهادی برای فدراسیون ارسال می کند و رئیس فدراسیون و سرمربی تیم هم در اظهارنظرهای فکاهی به مبارزه ای که ماه ها است با مسئولین و مطبوعات آغاز کرده اند ادامه می دهند. منافع ملی در میان نیست همه چیز یا شخصی است یا هیاتی. قهر و کینه رئیس سازمان و محمد دادکان به برکناری دادکان می انجامد. تکرار تاریخ، مردم می مانند و هزارتویی که ماحصل اش فرسودگی است و یأس. بی اعتمادی به مسئولین و یارهای دوازدهم و سیزدهم.

همه ما شاهدیم که این جام جام شگفتی ها نیست، در کارنامه تیم های صعود کرده آنچه به چشم می خورد برنامه ریزی صحیح است، کار گروهی در سطحی فوق العاده و مدیریتی با معیارهای روز دنیا. اما بر تیم ما چه گذشت. از ماه ها قبل از شروع بازی ها حرکاتی موازی آغاز شد. برنامه های کوتاه مدت تدارکاتی یکی پس از دیگری به شکست انجامید. مکزیک و پرتغال به ترتیب از شانس ۱ به ۵۰ و ۱ به ۲۰ برخوردار بودند و ما توشه مان چیزی نبود جز چنددستگی و بغض و عقده های فروخفته. از آن سو فرهنگ سازی کردیم (مقوله ای که تازگی ها همه جا سر زبان ها است) با ترانه هایی حماسی - میهنی از فردریش هافن، زابلستان ساختیم و بازیکنان تیم ملی را یلانی تصویر کردیم حافظ میراث ایران زمین. ما ملت فراموشکار به سایت رسمی بازی ها یورش بردیم و بازیکنی را که حتی در یک بازی ما کل ۹۰ دقیقه در زمین نبود را آقای گل رقابت ها معرفی کردیم. کی می خواهیم با خود خلوت کنیم و درخصوص کنش های فردی و اجتماعی مان بیندیشیم؟ چرا از یادمان رفت بازی با پای ضعیف میرزاپور را؟ علی دایی را مگر پیش از این در پارک آزادی ندیده بودیم که از قدم زدنش در پارک نورنبرگ متعجب شدیم؟

شاید به نگاهی ریشه ای تر نیاز داریم. مگر در مدیریت کلان ورزش این کشور چه اتفاقی می افتد که منتظر ماحصلی ایده آل و مثبت هستیم؟

چند نقد ورزشی در ماه به چاپ می رسد که بتوان بر آن نام نقد گذاشت و بدتر آن که انتقادات تا چه حد در ذهن های سخت و بسته مسئولین رخنه می کند. دوستان! برخورد هیاتی با ورزش همین نتایج را دربر دارد. کدام فاکتور آماده سازی ما شبیه به رقبایمان بود. با مکزیک و پرتغال کاری نداریم، مگر آرژانتین جزء آخرین حریف های تدارکاتی آنگولا نبود؟ مشکل ما حضور دایی و برانکو و میرزاپور نیست، اینها پایین ترین لایه های این هرم قناس را تشکیل می دهند.

چند دوره آموزشی برای بازیکنان تیم تشکیل دادیم؟ آیا کار گروهی به طور علمی و عملی آموزش داده شد؟ در کنار هیات صد نفره همراه، روانکاو خبره ای در کاروان ما بود که بگوید چرا علی کریمی تنها شوت موثرش در این تورنمنت را به ساک کنار نیمکت می زند و یا چرا در چشم های میرزاپور چنین استرس کشنده ای موج می زند؟

با اتخاذ استراتژی مناسب می توانستیم در کنار پایین آوردن سطح توقع مردم فوتبال دوستمان روحیه تیمی و انگیزه را بین نمایندگان کشورمان بالا ببریم (عکس آنچه عمل کردیم). برای دوره بعد فرصت زیادی باقی نیست، با توجه به رالی لاک پشتی- خرگوشی ما با رقبای آسیایی و اضافه شدن استرالیا به این رالی کار ساده ای در پیش نداریم.

از مدیران فعلی توقع بیش از این نیست. حضور کارشناسان و خبرگان آشنا به علم روز و ارائه برنامه های بلندمدت و مقطعی علمی و قابل اجرا توسط آنها می تواند راهگشا باشد، به امید آن روز.